

Henning Henningsen 1911 - 2005

I foråret 2005 døde Henning Henningsen, The Grand Old Man i dansk søfartshistorie, der i årene 1948-1981 var ansat på Handels- og Søfartsmuseet, heraf de sidste ti år som museets direktør.

Henning Henningsen blev født i Nyborg, hvor hans far var farvermester. Efter en studentereksamen fra Katedralskolen i Odense påbegyndte han studierne ved det unge universitet i Århus, hvorfra han i 1936 blev cand.mag. i dansk og tysk.

Heller ikke dengang var det nemt for en nyuddannet cand.mag. at få arbejde, men Henning Henningsen blev dansk lektor ved Hamburgs Universitet i årene 1936-1944, hvor han i 1937 blev gift med sin Elisabeth fra Oderberg (Mark Brandenburg). Den unge familie oplevede de Allieredes bombardementer, før det lykkedes dem at komme til Danmark.

I årene 1945-1948 var Henning Henningsen videnskabelig assistent ved Dansk Folkemindesamling, og det var her, han blev optaget af at beskrive og fortolke maritime traditioner.

Efter ansættelsen som museumsinspektør på Handels- og Søfartsmuseet i 1948 førte det således til publikationer om Dystløb (1949), Kirkeskibe og Kirkeskibsfester (1950) og Bådoptog (1953). Herfra er en klar linje til hans disputats fra 1961 »Cros-

sing the Equator. Sailors Baptism and Other Initiation Rites«.

Gennem årene fik den materielle side af tilværelsen for sejskibstidens søfolk også sin plads i hans forskning og formidling.

For få år siden modtog museet Henning Henningsens omfattende samling af udkrifter og kopier fra et livs læsning og maritime studier. Dette grundmateriale var den kilde han ofte øste af, når endnu en velskrevet artikel til årbogen eller det næste foredrag skulle forberedes.

Henningsens store viden og sprogkundskaber, samt den omfattende skriftlige produktion og foredragsvirksomhed med sejskibssømandens kulturhistorie som kerneområde, gjorde ham kendt og efterspurgt i talrige nationale og internationale maritimhistoriske kredse. Fra 1974 var han således æresmedlem af Deutsche Gesellschaft für Schiffahrts- und Marinegeschichte, fra 1989 af Selskabet Handels- og Søfartsmuseets Venner, og i årene 1982-1993 var han desuden korresponderende oversøisk medlem af Society for Nautical Research.

I sit otium tog Henningsen nye emner op. Han nåede således at skrive om Sankt Maria kirke og Vor Frue kloster i Helsingør, om sin fødeby, om sine studieår i Århus, og på hans 90-års dag udkom »Historien om Helsingørs byvåben«.

Som hans efterfølger fik jeg for første

gang en hyppigere kontakt med Henning Henningsen. Det kan for begge parter være en vanskelig rolle, men Henning gjorde det nemt ved at understrege, at det var en lettelse at slippe for den daglige virksomhed, og efterfølgerens ønske om at gøre tingene anderledes kommenterede han aldrig. Det ugentlige besøg af den altid velklædte pensionist, der talte venligt med alle og efterhånden blev dus med de fleste, også med kopimaskinen, blev et fast element i dagligdagen på museet. Det kunne dog afbrydes af Hennings og Elisabeths

fortsat store rejseaktivitet herhjemme og i udlandet, og påklædningen kunne i sommertiden suppleres med en kasket til cykelbrug.

Henning Henningsen fik et langt og aktivt liv, som bortset fra hans sidste år var præget af glæden ved at berette om de nyeste små eller store fund og undersøgelser - og præsentationen var altid i den venlige og korrekte form, der var en del af hans væsen.

Hans Jeppesen